

İnsanlar bazen, belki çoğu zaman, bünyelerini inşa etmiş en büyük nimetlerin farkında değildir. Bunları anlatamazlar. Bunlara kitaplarının başında teşekkür edemezler. Hayatta neyin çalışıp, neyin çalışmayacağını kendilerine kimin öğrettiğini ve aslında nasıl başarılı olduklarını *bile* bilmezler. Bu anlaşıl-maz bir durum değil, arı bal yapar ama bunun nasıl olduğunu arılardan öğrenmeyiz.

O halde kendimizi başkalarıyla neden mukayese edelim? Başarılı çok, başarısız da öyle. Yazık kimilerine ve yazıklar olsun kimilerine. Neden bunun üstünde duralım?

İnsanın kendini bilmesi, kendi durumundan, çapından, yapabileceklerinden haberdar olması ve hala kalbinin atıyor olması büyük nimet. Kalbinin ihtiyacını biliyor musun? O halde onu teskin et.